

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 marca 2022 r.

DIH-2.707.9.2022.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 12/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) w związku z art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r., poz. 133 z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 4 lutego 2022 r., złożonego przez pełnomocnika Pani Ewy Górskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo – Usługowo Ewa Górską (zwanego dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną) – od decyzji nr PHU-4/2022 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 stycznia 2022 r. (sygn. PHU.8361.4.30.2021 PHU.8361.4.33.2021) wymierzającej przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 11 lutego 2022 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (sygn.. PHU.8361.4.30.2021; PHU.8361.4.33.2021).

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 19 listopada 2022 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer PHU.8361.4.30.2021 przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy na składzie węgla znajdującym się miejscowości (...). Zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych, przestrzegania obowiązku przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r., poz. 133 z późn. zm.) zwana dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy. Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby czynnej – pracownika kontrolowanego składu. Ustalono, że w kontrolowanej placówce przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie handlowej znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) Węgiel kamienny kostka 8 ton;
- 2) Węgiel kamienny orzech 23 tony +20 ton;
- 3) Węgiel kamienny orzech kolumbijski 23 tony;
- 4) Węgiel kamienny orzech import 40 ton;
- 5) Węgiel kamienny groszek 12 ton;
- 6) Węgiel kamienny ekogroszek 150 ton;
- 7) Węgiel kamienny ekomiął 20 ton.

W toku kontroli przeprowadzonej 19 listopada 2021 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie w obecności inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech składowanego w pryzmie o masie 23 ton pobrali do badań próbki paliwa stałego. Pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0438/21/4860 o masie 88 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9249/21/4860 o masie 91,36 kg, czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.30.2021. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o.

w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/2008109/1449-020 PHU.8361.4.30.2021. Razem z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 355000/DF z 17 listopada 2021 r. oznaczoną w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie kontrolowanego przedsiębiorcy.

Osoba czynna oświadczyła, że nie wprowadzane są do obrotu paliwa stałe objęte zakazem wynikającym z art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Protokół kontroli nr PHU.8361.4.30.2021 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 19 listopada 2021 r. Pismem z 23 listopada 2021 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował przedsiębiorcę o przeprowadzonej kontroli jednocześnie przesyłając mu upoważnienie do kontroli oraz pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego, protokół kontroli a także protokół pobrania próbek. Strona pismo odebrała 24 listopada 2021 r. Przedsiębiorca został prawidłowo pouczony o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2008109/1449-020 z 25 listopada 2021 r., wykazało, że oferowany w 19 listopada 2021 r., węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0438/21/4860 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 13,1 % przy wymaganiach jakościowych wynoszących max. 10,00 %. Badanie to wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0438/21/4860 nie spełniała również parametru jakościowego „zawartość nadziarna” wskazanego przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 355000/DF z 17 listopada 2021 r., w którym wskazano wartość tego parametru 0,00-10,00 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu oraz wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego wystawionego przez przedsiębiorcę, badanie próbki

kontrolnej paliwa stałego nr 9249/21/4860 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2008109/1449-020/K z 25 listopada 2021 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa, ponieważ wykazało zawartość nadziarna wynoszącą 13,6 % przy wymaganiach jakościowych określonych max. 10,00 %. Badanie to potwierdziło również, że próbka kontrolna paliwa stałego nr 9249/21/4860 nie spełniała również parametru jakościowego „zawartość nadziarna” wskazanego przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 355000/DF z 17 listopada 2021 r., w którym wskazano wartość tego parametru 0,00-10,00 %.

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 7 grudnia 2021 r. przeprowadzili ponownie kontrolę u przedsiębiorcy, podczas której poinformowano o wynikach badań laboratoryjnych pobranych 19 listopada 2021 r. próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech oraz przekazano egzemplarze protokołów z badań nr 20/2008109/1449-020 z 25 listopada 2021 r. oraz nr 20/2008109/1449-020/K z 25 listopada 2021 r. Kontrola była przeprowadzana w obecności pracownika składu, upoważnionego do reprezentowania przedsiębiorcy.

Strona oświadczyła, że partia paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań została sprzedana, na potwierdzenie przedłożyła dziewiętnaście faktur dotyczących sprzedaży paliwa stałego w sortymencie orzech. Na stanie posiadała węgiel kamienny orzech, który pochodził od innego dostawcy.

Protokół kontroli nr PHU.8361.4.33.2021 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 7 grudnia 2021 r. oraz podpisany bez uwag przez upoważnioną osobę do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcę. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Pismem z 28 grudnia 2021 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1

ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) zwanej dalej „Kpa” ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ pierwszej instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów z działalności lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli.

Przedsiębiorca drogą elektroniczną (e-mail) 3 stycznia 2022 r. poinformował, o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2020 roku. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 21 stycznia 2022 r., wydał decyzję PHU-4/2022 (sygn. PHU.8361.4.30.2021; PHU.8361.4.33.2021) nakładającą na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli, podaną przez przedsiębiorcę. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy. Decyzja została doręczona 25 stycznia 2022 r.

Przedsiębiorca pismem z 4 lutego 2022 r. odwołał się od decyzji PHU-4/2022 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 stycznia 2022 r. i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania. Odwołanie wniesiono w terminie. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła niezastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa i przyjęcie przez organ I instancji, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej

kary pieniężnej, podczas gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa.

W treści pisma strona wskazała, że parametr zawyżona wartość nadziarna w żaden sposób nie wpływa na zdrowie ludzi a także na kwestie związaną z ochrona środowiska gdyż jest to parametr nie wpływający na wartość opałową zawartość siarki, popiołu i wilgotność. Podwyższona zawartość nadziarna nie wpływa na proces spalania węgla, w szczególności na emisję substancji szkodliwych czy powodujących degradację środowiska. Nie narusza również interesów konsumenta gdyż taki węgiel jest bardziej pożądanym przez konsumenta a jest droższy. Strona podkreśliła, że wystawienie świadectwa jakości, w którym niezgodny ze stanem faktycznym był jedynie parametr nadziarna stanowi znikome naruszenie prawa, którego to naruszenie zaprzestała bowiem od momentu otrzymania wyników nie sprzedawała przedmiotowego węgla. Karygodność czynu jest więc minimalna. Z kolei nałożona kara opiewa na kwotę znacznie przeważającą przychód ze sprzedanego węgla, co jej zdaniem jest niewspółmierne do naruszenia. Z tego powodu organ powinien zastosować art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Przedsiębiorca 16 lutego 2022 r. drogą elektroniczną dosłał pełnomocnictwo dla osoby, która podpisała się pod odwołaniem z 4 lutego 2022 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 17 lutego 2022 r. przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wiadomość wysłaną przez stronę za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Pismem z 23 lutego 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 28 lutego 2022 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości” oraz wskazuje w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu oraz wskazania w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów

jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym, na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół i akta kontroli z 19 listopada 2021 r. (nr akt kontroli PHU.8361.4.30.2021), protokół i akta kontroli z 7 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli PHU.8361.4.33.2021) oraz protokoły z badań laboratoryjnych nr 20/2008109/1449-020 z 25 listopada 2021 r. oraz nr 20/2008109/1449-020/K z 25 listopada 2021 r. a także akta postępowania administracyjnego prowadzonego przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0438/21/4860 o masie 88 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9249/21/4860 o masie 91,36 kg, pobrano w należącym do strony składzie węgla z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech o masie 23 ton składowanego na przymie. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.30.2021. Przedsiębiorca dla ww. partii węgla kamiennego 17 listopada 2021 r. wystawił świadectwo jakości nr 355000/DF z 17 listopada 2021 r., które zanonimizowano i z pobranymi próbkami paliwa stałego przekazano do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. Z akt sprawy niewątpliwie wynika, iż badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0438/21/4860 i badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9249/21/4860 wykazało, że wartość parametru jakościowego zawartość nadziarna wskazana przez stronę w świadectwie jakości nr 355000/DF była niezgodna z wymaganiami rozporządzenia i stanem faktycznym. W świadectwie jakości wskazano, że zawartość nadziarna wynosi max 0,00-10,00 % natomiast przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały zawartość nadziarna wynoszącą 13,1 % w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań i 13,6 % w próbce kontrolnej paliwa stałego.

Stosownie do treści art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b wystawia dokument (świadectwo jakości) potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Treść przepisu wprost wskazuje, że "wymagania jakościowe", które winny zostać wskazane w dokumencie jakim jest "świadectwo jakości" zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

tj. w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Wskazane tam wymagania jakościowe dla paliw stałych zostały określone poprzez wartości minimalne i wartość maksymalne. Wskazać należy, że takie wymagania jakościowe zostały też określone dla parametru „zawartości nadziarna” omawianego w niniejszym postępowaniu.

Art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który wystawia świadectwo jakości określając w nim wartość parametrów paliwa niezgodnie ze stanem faktycznym. Tak więc jeżeli wartości parametrów paliwa stałego wprowadzanego do obrotu, które zostaną wskazane w treści świadectwa jakości będą mieściły się w granicach określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych ale będą niezgodne ze stanem faktycznym, poprzez zawyżenie bądź niżenie parametrów w stosunku do rzeczywistego stanu paliwa stałego, uznawane będzie za naruszenie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego, ma obowiązek wystawić świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego będą zgodne ze stanem faktycznym. Koniecznym jest, aby wskazane przez przedsiębiorcę parametry spełniały wskazane wymogi.

W świetle powyższego niewątpliwym jest, że w tej sprawie ziszczyły się przesłanki, o których mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 355000/DF. Tym samym wydane przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ pierwszej instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wielkość obrotu z działalności w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli wskazaną przez stronę e-mailem 3 stycznia 2022 r. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela pogląd wyrażony przez Naczelną Sąd Administracyjny, który wskazał, że trafnie podnosi się w orzecznictwie, iż ustawowo określonym celem systemu kontrolnego przewidzianego w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest ograniczanie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi. Z tego względu ustawodawca wprowadził obowiązek wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliw stałych, które mają zapewnić konsumentowi informację w zakresie spełnienia wymagań jakościowych przez paliwo stałe. Wystawianie świadectw jakości, w których wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, spowodowało potrzebę zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji dla nabywcy paliwa stałego odnośnie produktu. Zważywszy na przeznaczenie paliwa stałego tj. wykorzystania go na cele grzewcze potrzebne było zapewnienie konsumentom szeroko rozumianego bezpieczeństwa, w tym ochrony życia i zdrowia. Stąd też minimalna wysokości kary pieniężnej za wymienione

naruszenie na poziomie 10.000 zł. (wyroki NSA z: 18 sierpnia 2020 r., sygn. akt II GSK 497/20, 3 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 724/20).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie przez organ I instancji, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak uprzednio wykazano przedsiębiorca odpowiada za parametry jakościowe paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Skoro strona wystawiła świadectwo jakości paliw stałych nr 355000/DF z 17 listopada 2021 r., dla oferowanego do sprzedaży węgla kamiennego orzech, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym tym samym nie dopełniła obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i w konsekwencji podlega karze pieniężnej w myśl art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Art. 189f § 1 pkt 1 Kpa wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu.

Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszenia prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr zawartość nadziarna był niezgodny ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Konsument dokonując zakupu paliwa miał prawo oczekiwać odpowiednio określonych parametrów produktu. Każde zaniechanie w tym zakresie godzi w interes nabywców, ponadto jak wskazano ustawodawca jasno określił wymagania jakościowe czyli zakres min i max dla tego parametru paliwa stałego. W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że wymagane prawem świadectwo jakości paliwa stałego nie było zgodne ze stanem faktycznym. Należy

również podkreślić, że paliwo nie spełniało wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych paliw stałych w zakresie parametru zawartość nadziarna, dlatego też nie można mówić o znikomej wadze naruszenia.

Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem strony zawartym w odwołaniu, że zaprzestała naruszenia, ponieważ podczas kontroli 7 grudnia 2021 r., kiedy to strona została zapoznana z wynikami badań próbek, strona poinformowała, że badana partia paliwa stałego została sprzedana w całości. Organ odwoławczy stwierdził, że przyjęcie powyższej okoliczności jako świadczącej o zaprzestaniu naruszania prawa przez stronę nie może wpływać na rozstrzygnięcie Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Jak już wspomniano przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa muszą zostać spełnione łącznie, co w tej sprawie nie nastąpiło. Ponadto Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna - a więc nie spełniła się również przesłanka zawarta w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa.

Dlatego też Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie strony stwierdził, że organ I instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie nie występuje również możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Natomiast odnosząc się do zarzutu strony że nałożona kara pieniężna opiewa na kwotę znacznie przeważającą przychód ze sprzedanego węgla i jest niewspółmierna do naruszenia należy przytoczyć wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 grudnia 2020 (NSA II GSK 724/20), który wypowiedział się iż ...”nie wartość wprowadzonego do obrotu paliwa

ma miarodajne znaczenie dla oceny wagi naruszenia prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., lecz chronione prawem wartości i dobra, w odniesieniu do których rozważana jest skala ich naruszenia"...

W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wszystkie okoliczności wskazane w treści odwołania z 4 lutego 2022 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji PHU-4/2022 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 stycznia 2022 r. (sygn. PHU.8361.4.30.2021; PHU.8361.4.33.2021), nakładającej na stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł - z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, który został wskazany w decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 stycznia 2022 r. w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021, poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/